

Casablanca, Maroko, 7-10 april 2014

Velke pracovne podujatie bolo naplanovane na cely tyzden v Casablance v Maroku, mali sme sa tam stretnut s kolegami a partnermi z celeho regionu. Moja prva navsteva v oblasti Maghrebu. Letel som z Viedne s Brussels Airlines, ces Brusel. Nie velmi dobre spojenie. Prilet OK, viza nepotrebujeme. Ked som vysiel z budovy letiska, ovalila ma horucava. Bolo tam prekvapujuco teplo, slnko palilo. Na letisku ma cakal sofer, ktory ma odviezol do hotela Novotel Casa City Center, v centre mesta blizko prstavu. Vsade po ceste boli vztycne marocke vlajky. Sofer mi velmi lamanou anglictinou povedal, ze blizko hotela je stare mesto, medina, ze sa tam mam ist pozriet.

Hned som pred hotelom stretol kolegynu. Nahovoril som ju, ze zajdeme na vychadzku do mediny. Vecer bolo pre zmenu prekvapujuco chladno, velky teplotny rozdiel medzi dnom a nocou. Vosli sme do mediny, ale kolegyna (z Francuzska) bola cela nesvoja, bala sa na ulici nechcela ista dalej. Faktom je,

ze vo vsetkych kaviarnickach, bufetoch, biliardoch a inych podnikoch boli sami muzi. Zena tam nemoze vstupit. Ale na ulici to je OK. Ale vidiac jej nepokoj, radsej sme sa vratili do hotela. Stretli sme tam dalsieho kolegu a dali sme si veceru.

Prakticky cely tyzden sme stravili v hoteli v Casa, okrem jedneho dna, ked som bol na vyjazde v meste Bouskoura. Po vecerach sme sa vsak mali dost casu na potulky mestom. Jeden vecer sme zasli s kolegami preskumat nocny zivot v Casablance (nasa barova partia mala zaujimave zlozenie: Nemec posobiaci v Ghane, Kenan posobiaci v Nemecku, Ind posobiaci v Nigerii, chlapik z Ghany a ja). Ja som bol vlastne najstarsi z celej partie. Navstivili sme viacere bary, jeden bol dokonca s tanecnym predstavenim. Este spomeniem usmevnu prihodu: jeden vecer sa dve nase damy (z Ghany a z Nigerie) vybrali kamsi do mesta s miestnou marockou kolegynou. Nerozumel som celkom dobre, kam

idu a navrhol som im, ze pojdem s nimi. Zacali sa tak divne smiat a naznacili, ze to teda nie. Nakoniec mi doslo, ze ich cielom je hamam, co je turecky kupel.

Pocas tyzdna som viackrat zasil do stareho mesta, mediny, s kolegami alebo aj sam. Bola tam fascinujuca orientalna atmosfera. Trhy, obchodiky, dielne, vsemozny tovar, plno ludi, v niekterych ulickach az tlacnica. Miestami velmi povazlive hygienicke podmienky. Snazil som sa to vsetko nafotit, aj ked niekolkokrat som sa stretol s odmietavou reakciou. Raz sa mi tam prihovoril jeden mladik (anglicky, co je tu nezvycajne) a ponukol sa, ze ma prevedie cez stare mesto. Suhlasim som, celkom mi to prislo vhod, lebo som sa tam uz motal stale po tych istych ulickach a on ma zaviedol aj na miesta, kde by som sa inak nebol sam vydal, a sprostredkoval mi aj fotenie. Zaviedol ma aj k miestnej synagoge. Nakoniec sa ukazalo, ze nasim cielom je „Arabic House“, kde bola velka predajna orientalnych kobercov. Takze mladik, volal sa Reda, robil „nadhanaca“ pre kobercovy obchod. Tam ma zacali spracovavat, rozprestrela mnozstvo kobercov, ze zaplatit mozem aj v hoteli, pekne mi to zabalia a poslu domov. Ukazovali mi knihu s referenciami. Statocne som odolaval, nic som si nekupil. Koberce to boli krasne, rucne tkane, rozne velkosti. Ale nemal som chut utratit niekoľko stoviek eur za koberec (macku) vo vreci. Redovi som dal 100 miestnych dirhamov za jeho sprievodcovske sluzby (asi 9 eur), co sa mu zdalo malo. Ale viac nedostal.

Nedaleko za medinou je velka mesita. Je to 3. najvacsia mesita na svete. Naozaj krasna stavba, velky areal, na morskom pobrezi, s vysokou vezou. Velmi pekna architektura, urobila na mna dojem.

Kusok od hotela boli rusne ulicky. Na jednej z nich som si vsimol viac dni po sebe zenu s tromi detmi sediaca na deke na chodniku pri mure. Nedalo mi to a jeden vecer som jej dal do ruky 100 dirhamov. Podla vyrazu jej tvare som mal pocit, ze nieco take necakala.

Celkovo na mna Casablanca urobila pomerne dobry dojem, velmi sa mi pacila stara medina a velka mesita.

© Text: Róbert Nádaskay, Foto: Róbert Nádaskay

www.thk.sk, 2014